

Sammendrag fra gruppe 6: "Hva gjør de politiske partiene?"

referent

Viktig at de gjør to ting:

For det første, må de ta på alvor at disse ungdommene i utgangspunktet er *skeptiske* til politikk og politikere. Dette oppleves fjernt og u håndgripelig, og politikerne som krangler på TV er ikke noe de ønsker å interessere eller relatere seg til. De politiske partiene kan ta dette på alvor ved å

1. Oppføre seg! Fokuser mer på en god diskusjon og å fremme egne meninger, enn å bryte andre partier ned, komme med usakeligheter eller bruke en nedlatende tone/dårlig språk
2. Kommunisere slik at ungdommene forstår. Unngå fremmedliggjørende termer og ideologiske innpakninger. Snakk uten å sette opp barrierer.
3. Vær tydelig på prioriteringer og konsekvenser i sine politiske programmer. De politiske skillelinjene kan være vanskelige å få tak på (*alle* ønsker skole, eldreomsorg og nye veier...), bl.a. fordi det ideologiske bakteppet kan være altfor abstrakt for en nybegynner. I tillegg kan det hende skillelinjene er svakere i distriktskommunene enn i mer sentrale områder. Partiene må derfor våge å være ærlige og åpne om *hva* de ønsker å gjøre, hvilke konsekvenser dette vil få og hva som velges bort. Hjelp dem til å velge et parti de har tro på!
4. For å gjøre arnaen "politi eks prosesser" mindre fremmed og uforståelig, bør partiene se på ungdommer som en ressurs og inkludere disse i behandling/utarbeiding av saker. Selv om ungdommene ikke kan velges inn, kan de bistå som referansegrupper, høringsinstanser eller inviteres til innspill. Innvolver dem!

For det andre må de politiske partiene over alt fremheve viktigheten av å stemme og å delta i samfunnet. Fienden for partiene er ikke uenighetene seg i mellom, men passivitetet blant innbyggerne. Derfor må partiene gjøre følgende:

1. De må inn i skolene (og rektorene må slippe dem til). Det politiske systemet er ukjent, og ungdommene trenger derfor politikere som kan fortelle om hva demokratiske prosesser går ut på og hvordan å være samfunnsengasjert. Politikere sitter på innsiden og vil ha mye mer "right on" erfaring å komme med. Lær dem hvordan å påvirke!
2. Ungdommene trenger også å høre politikernes personlige historier om deres vei inn i politikken, hvorfor de brenner for det de gjør og også hvordan det er å feile. Dersom ungdommene skal ha tillit nok til å bruke sin stemme, trenger de å møte et ekte engasjement. Historiene synliggjør hvorfor engasjement er viktig og hvordan det kan oppleves som meningsfylt. Forhåpentligvis vil dette også føre til at ungdommene får lyst til å gjøre seg opp en mening om noe de engasjerer seg for, våger å mene det høyt og erfarer at det er romslighet nok til å evt. skifte mening dersom han/hun overbevises om noe annet.

Referent: Gunhild G. Stærk, LNU